

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลมหาพรตปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

การเตรียมการผ่าน จากความตายสู่ชีวิต

พระคุณของการประทานพระจิตเจ้าแห่งชีวิต

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้าทรงเป็นการกลับคืนชีพและชีวิต
ท่าทีคริสตชน: ความเชื่อ

บทนำ

วันนี้ คือจุดสุดยอดของการเตรียมตัวสำหรับการฉลองปีสกาพร้อมกับพระเยซูเจ้า จากการทดลองและการได้เห็นการจำแลงพระกาย เราได้ตอบสนองด้วยการรับฟังพระวาจา และเชื่อ จึงได้รับการล้างด้วย “น้ำและพระจิตเจ้า” ได้รับ “แสงสว่าง” ของการไขแสดงทั้งหมดนี้ เป็นการเผยแสดงให้เห็นว่าเราพร้อมที่จะ “ตาย” ต่อบาป เพื่อ “เกิดใหม่” พร้อมกับพระเยซูเจ้า ดังนั้น พระวาจาที่ว่า ผู้ได้รับพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้า ผู้ไม่มีชีวิต พระเยซูเจ้าจะทรงยกพวกเขาขึ้นในวันสุดท้ายแต่ผู้ใดไม่รับปึงและดื่มจากถ้วยพระโลหิต จะไม่มีชีวิตของพระเยซูเจ้า ก็กลับเป็นจริงทุกวันในพิธีบูชาขอบพระคุณ เพราะพระผู้บันดาลการกลับคืนชีพของคริสตชนคือพระจิตเจ้าทรงทำให้การรับศีลมหาสนิทกลับเป็นการร่วมส่วนในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า

บทอ่านของวันนี้พัฒนาความหมายที่สองของ “น้ำทรงชีวิต” นั่นคือ “การประทานพระจิตเจ้า” เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง “พระจิตเจ้า-ชีวิต” บทอ่านจากพันธสัญญาเดิมเป็นขั้นตอนของประวัติศาสตร์แห่งความรอดในช่วงของการกลับจากถิ่นนเรเทศ เครื่องหมายของความสำเร็จจริงตามพระสัญญาของการฟื้นฟูความเชื่อของอิสราเอลในพระเจ้าของตน ทำให้เพลงสดุดีตอบรับพระวาจาเป็นเสียงร้องด้วยความหวังของ

ประชากรที่ตระหนักว่าตนเองเป็นคนบาปและถูกกดขี่ แต่วางใจว่าพระเจ้าจะมาปลดปล่อยให้พ้นจากการเป็นทาสบทอานที่ 2 พุคถึงการประทับอยู่ในเราของพระจิตเจ้า ผู้ทรงปลุกพระเยซูเจ้าจากความตาย ทรงเป็นพระจิตเจ้าผู้ประทานชีวิตแก่ผู้มีความเชื่อ โดยทั้งหมดนี้จะมีศูนย์กลางที่พระวรสาร ซึ่งเป็นการพบปะระหว่างพระเยซูเจ้ากับลาซารัสในความตายของเขา และทรงปลุกเขาขึ้นมาจากความตาย และทรงยืนยันว่าทรงเป็นการกลับคืนชีพและชีวิต

ในบริบทของการเตรียมฉลองปีสกาบนเส้นทางเดินของศีลล้างบาปของวันพระเจ้าปี A พิธีขอพระคุณของวันนี้ระลึกถึงความจริงของการมีส่วนร่วมในการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า เพื่อกลับเป็นขึ้นมาจากพระองค์ดังบทอาน 3 บทต่อไป

ฝั่งพระวาจา

บทอานที่ 1	อสค 37:12-14	เราจะใส่จิตของเราในท่าน และท่านจะมีชีวิต
เพลงสดุดี	สดค 130	ในพระเจ้ามีความรักมั่นคง ในพระองค์มีการไถ่อย่างบริบูรณ์
บทอานที่ 2	รม 8:8-11	ขอให้พระจิตเจ้าของพระองค์ซึ่งได้ทำให้พระเยซูเจ้าพ้นจากความตายได้ประทับอยู่ในท่าน
พระวรสาร	ยน 11:1-45	เราเป็นการกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้า ทรงเป็นการกลับคืนชีพและชีวิต

พระเยซูเจ้าทรงคืนชีวิตให้แก่ลาซารัสเพื่อเป็นเครื่องหมายของการประทานชีวิตใหม่ เป็นชีวิตนิรันดร และเครื่องหมายนี้ยังหมายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เอง เพราะความตายเป็นขั้นตอนหนึ่งที่ทำเป็นก่อนการได้รับเกียรติมงคลในการกลับคืนชีพ และก่อนการประทานพระจิตเจ้าแก่พวกศิษย์ เครื่องหมายของความตายของลาซารัสเป็นเครื่องหมายล่วงหน้าของการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า และทุกเครื่องหมายที่กระทำมาทั้งหมดรวมถึงการรักษาคนตาบอด ล้วนมุ่งนำไปยังความเชื่อ ซึ่งในคำทำนายของเอเสเคียล หมายถึง “การยอมรับนับถือพระยาห์เวห์ การยึดมั่นและวางใจในพระองค์”

การเตรียมฉลองเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ของปีศาจจึงหมายถึงการมองดูพระทรมาน การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพเป็นเครื่องหมายของความเชื่อสำคัญของพระเจ้าที่จะทำตามพระสัญญาว่าจะฟื้นฟูทุกสิ่งขึ้นเสียใหม่ ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อทรงฟื้นฟูความเชื่อ คือการยอมรับนับถือพระองค์ การฉลองปีศาจจึงกลับเป็นการเข้าร่วมในชีวิตใหม่ของพระเยซูเจ้า ผู้กลับคืนชีพ “เราคือการกลับเป็นขึ้นมาและชีวิต ผู้ใดเชื่อในเราแม้ว่าจะตายไปแล้ว ก็จะมีชีวิต ผู้ใดมีชีวิตและเชื่อในเรา ผู้นั้นจะไม่ตายและแต่จะมีชีวิตอยู่ชั่ววันรันดร”

1.2 พระจิตเจ้า-ชีวิต ประทับอยู่ในผู้มีความเชื่อและบันดาลการกลับเป็นขึ้นมา

แนวทางที่สองของการทำความเข้าใจกับพระคุณของ “น้ำทรงชีวิต” ที่กล่าวถึงในอาทิศย์ของหญิงชาวสะมาเรีย คือความหมายในคำทำนายของประกาศเอเสเคียลที่ว่า “เราจะใส่จิตของเราไว้ในพวกเจ้า และพวกเจ้าจะมีชีวิต” ในพระคริสตเจ้า คำทำนายนี้ได้กลับเป็นความจริง “พระคริสตเจ้าอยู่ในตัวท่าน แม้ร่างกายจะตายเพราะบาป จิตของท่านก็มีชีวิต เพราะความชอบธรรม และถ้าพระจิตเจ้าของพระผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้ากลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายสถิตอยู่ในตัวท่าน พระองค์ก็จะทรงบันดาลให้ร่างกายอันรู้จักตายของท่านกลับมีชีวิตเฉพะพระจิตเจ้าของพระองค์”

การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าได้เป็นที่มาของการประทานพระจิตเจ้า และทรงดำรงอยู่ในผู้มีความเชื่อ พระจิตเจ้าผู้บันดาลให้บังและเหลืออู่กลับเป็นพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้าในพิธีขอบพระคุณ ทรงเป็นผู้นำผู้มีความเชื่อให้เข้าร่วมในชีวิตของพระเยซูเจ้า และบันดาลให้ผู้มีความเชื่อที่มารับพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้าได้มีเอกภาพเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พระจิตเจ้า ผู้บันดาลชีวิต ประทานชีวิต และบันดาลการกลับคืนชีพให้กับผู้รับพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้าเหมือนกับที่ได้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้ากลับเป็นขึ้นมาจากความตาย

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีขอบพระคุณอาจจำลองเหตุการณ์ที่เบธานี เราอาจมองดูตัวเองเป็นลาซารัสหรือเป็นมารธาหรือมารีอา หรือชาวียคนอื่น ซึ่งได้อยู่รู้เห็นในสิ่งที่เกิดขึ้น เหมือนกับ

มารธาและมารีอา และชาวยิวอีกหลายคน การได้เห็นเครื่องหมายของการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนชีพของเราจะได้อีกกลับเป็นประสบการณ์ของความเชื่อ ซึ่งทำให้เราได้เข้าไปมีชีวิตใหม่ในพระจิตเจ้าที่ทรงประทานให้

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- เพลงเริ่มพิธี บทนำ คำทักทายของพระสงฆ์ อาจได้แรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ที่เบธานี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระคุณของความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปีสกา
- พิธีสารภาพบาป อาจใช้แบบที่ 3 และสารภาพถึงความไม่เชื่อ การขาดความวางใจในพระเจ้า โดยใช้สาระจาก คำทำนายของประกาศกเอเสเคียล

ภาควจนพิธีกรรม

- บทอ่านที่ 1 มีรูปแบบวรรณกรรมเป็น “คำทำนาย” จึงควรอ่านอย่างสง่า เหมือนกับกำลังประกาศข่าวดีของพระเจ้าสำหรับผู้ที่กำลังหมดหวัง
- บทอ่านที่ 2 จะเป็นคำสอนเกี่ยวกับพระจิตเจ้าผู้บันดาลให้พระเยซูเจ้ากลับคืนชีพ และประยุกต์คำสอนนั้นกับคริสตชน ในแง่ของการเป็นคำสอน จึงอาจฟังเข้าใจยาก และมีการเล่นคำ ผู้อ่านฟังอ่านและทำความเข้าใจสิ่งที่จะอ่านเสียก่อน เพื่อสื่อคำสอนให้กับที่ชุมนุมได้อย่างเหมาะสม
- ผู้อ่าน ฟังขึ้นไปยังที่อ่านหลังบทภาวนาของประธาน และทุกคนนั่งลงจนเสร็จเรียบร้อย เป็นการทิ้งช่วงให้เห็นว่า กำลังจะเริ่มภาคใหม่และสำคัญ
- บทให้ร้องก่อนพระวรสาร ควรใช้ในหนังสือพิธี แต่ผู้อ่านควรอ่านเป็นคำประกาศจากพระเจ้า ดังนั้น ควรมีความสง่า จะช่วยเป็นบทนำของการอ่านพระวรสารได้

อย่างดี

- **บทพระวรสาร** ควรอ่านแบบยาว ใช้น้ำเสียงและจังหวะในการอ่านแบบที่ช่วยผู้ฟังให้สามารถแยกแยะได้ว่าตอนใดเป็นการเล่า ตอนใดเป็นคำสอน และเห็นการเรียงเรียงความคิดของผู้พิมพ์พระวรสาร โดยรู้จักหยุดรู้จักใช้น้ำเสียงอย่างเหมาะสม
- **บทเทศน์** ควรเน้นที่ความหมายของ “การประทานพระจิตเจ้า” จากการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นความหมายที่สองของน้ำทรงชีวิตที่ออกมาจากพระธรรมล้ำลึกปีศาจของพระองค์ ดังนั้น น้ำของศีลล้างบาปจึงไม่ได้เป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างให้สะอาดจากบาปเพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายถึงพระจิตเจ้า ผู้บันดาลชีวิตใหม่อีกด้วย ความหมายนี้จะได้รับการรื้อฟื้นอีกครั้งใน “พิธีศีลล้างบาป” ในตอนเย็น พิธีบูชาขอบพระคุณต้นเฝ้าปีศาจ
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** ควรมีบทน่าเป็นเหมือนกับการ “ตรวจสอบความพร้อมของความเชื่อครั้งที่สาม ” เมื่อที่ชุมนุมได้สำรวจความพร้อมของความเชื่อแล้ว (เหมือนกับที่ผู้ใหญ่ที่เตรียมตัวรับศีลแห่งการแรกเริ่มเป็นคริสตชน ถูกตรวจสอบ) ที่ชุมนุมจึงสวดบทข้าพเจ้าเชื่อและบทภาวนาของมวลชนพร้อมกัน เป็นการเตรียมฉลองปีศาจ
- **การตอบรับพระวาจา** อีก 2 รูปแบบ ได้แก่ (1)เพลงสดุดี ซึ่งเป็นการประกาศความวางใจในพระเจ้าและสรรเสริญความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพระสัญญา (2)บทภาวนาของมวลชน ซึ่งน่าจะมีสาระเป็นการวิงวอนเพื่อการเตรียมฉลองปีศาจอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฉลองปีศาจในชีวิตของแต่ละคน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- การสวด “บทนำขอบพระคุณ” และ “บทขอบพระคุณ” เป็นการแสดงออกถึงการสรรเสริญและขอบพระคุณ สำหรับ “การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ” ของพระเยซูเจ้า ในขณะสวดทั้ง “บทนำขอบพระคุณ” และ “บทขอบพระคุณ”
- “ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ” ระหว่างบทขอบพระคุณให้การร้องเป็นเสียงร้องที่แสดงถึงการประกาศความเชื่อของคนที่ยืนพบแล้วว่า การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า คือ บ่อเกิดของชีวิตใหม่ ซึ่งเราได้รับในศีลล้างบาป และได้รับการหล่อเลี้ยงในศีลกำลังและศีลมหาสนิทในพิธีบูชาขอบพระคุณ
- การรับศีลพยายามเน้นให้ที่ชุมนุมได้ร่วมสวดและระลึกถึงผลบุญของพระธรรมล้ำลึกปีศาจต่อการได้รับชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นการเข้าร่วมในการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า คิดตามและร่วมจิตใจในการสวดบทขอบพระคุณ เหมือนกับเป็นลาซารัส ที่ได้รับการปลุกให้ฟื้นคืนชีพสู่ชีวิตใหม่ในพระจิตเจ้า ดังนั้น ทั้งช่วงของการระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการวิงวอนขอพระจิตเจ้า ฟังใช้น้ำเสียงและจังหวะการสวดให้เหมาะสม
- หลังรับศีลมหาสนิท ควรหยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และเชิญชวนที่ชุมนุมให้ระลึกถึงการเข้าร่วมในพระธรรมล้ำลึกปีศาจของพระเยซูเจ้าโดยทางพระกายและพระโลหิตที่ได้รับ ขอบคุณพระองค์ และวิงวอนขอพระจิตเจ้า นำทรงชีวิต เพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตอย่างสอดคล้องกับชีวิตใหม่ที่ได้รับตลอดไป

ปิดพิธี

- นำภาวนาวิงวอน ขอบพระคุณของพระจิตเจ้าช่วยคล
บันดาลให้เรามีความเชื่อมั่นคงและเป็นคริสตชนที่ดี
โดยเลียนแบบพระเยซูเจ้า

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เรา่วมในภาวนาวิงวอนพระบิดาเจ้าผู้ทรงส่งพระเยซูคริสตเจ้า
พระบุตรของพระองค์มาประทานชีวิตในพระจิตเจ้าแก่เรา

ผู้นำ

- 1) เพื่อพระสันตะปาปา และบรรดาผู้นำพระศาสนจักร จะได้ประกาศพระ
ธรรมล้ำลึกแห่งความรอดพ้นอย่างแข็งขันทั้งด้วยวาจาและชีวิตที่เป็น
ประจักษ์พยานถึงพระทรมานของพระคริสตเจ้า ที่อยู่ภายใต้การส่องสว่าง
ในจิตใจและการนำของพระจิตเจ้าเสมอไป **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลย
เดช เข้าสู่สถิต ฌ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูต
สวรรค์และนักบุญทั้งหลาย **ให้เราภาวนา**
- 3) เพื่อสันติภาพในโลก ขอพระเจ้าโปรดประทานความสว่างแก่ผู้นำทุก
ประเทศ ให้มีความสุขรอบคอบ และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในการ
แสวงหาวิธีการที่จะจรรโลงไว้ซึ่งความยุติธรรม ความรัก และสันติสุขใน
ทุกสังคมโลก **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อบรรดาผู้ที่ละทิ้งความเชื่อ และหันเหจิตใจออกจากพระเจ้า จะได้กลับ
ใจ และขอภัยโทษต่อพระองค์ เขาจะได้กลับเป็นบุตรของพระองค์เสีย
ใหม่และดำรงอยู่ในหนทางแห่งความรอดพ้นตลอดไป **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราทุกคน ณ ที่นี้ ในยามประสบทุกข์ยากต่างๆ แม้กระทั่งความตายของ
ญาติพี่น้อง จะมีความอดทนและความหวัง อาศัยความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าผู้
พระทัยดีจะทรงเปลี่ยนความทุกข์ของเราให้กลับกลายเป็นความรอดพ้น
ของเราสำหรับชีวิตหน้าตลอดนิรันดร์ **ให้เราภาวนา**

ประชาชน

ข้าแต่พระบิดาเจ้าข้าพเจ้าทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงสดับฟังคำภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลาย โปรดให้การพลีกรรมใช้โทษบาป เป็นส่วนร่วมในพระทรมานของพระองค์ นำจิตใจให้มุ่งไปสู่พระองค์ ผู้ทรงเป็นองค์ความรอดนิรันดร ข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้กลับคืนชีพพร้อมกับพระองค์สักวันหนึ่งด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ตลอดเทศกาลนี้ เราได้เน้นถึงท่าทีของความเชื่อมาโดยตลอดตั้งแต่อาทิตย์แรกจนถึงอาทิตย์ที่ห้า ท่าทีนี้เป็นท่าทีพื้นฐานของการเข้ามาในพระศาสนจักร และเป็นท่าทีซึ่งนำความรอดพ้น เพราะทำให้เราได้เข้าร่วมในพระธรรมล้ำลึกปีสกา ช่วงอาทิตย์ที่ 5 จึงเป็นช่วงของการสรุปท่าทีของความเชื่อ โดยแสดงออกมาใน

- 1) การค้นพบวิถีของการภาวนา ซึ่งเป็นการแสดงออกของความเชื่อและความวางใจในความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพระสัญญาแห่งความรอดพ้น เหมือนกับที่ประกาศกเอเสเคียลพูดถึงจิตที่ถูกใส่ในประชากร เพื่อให้ประชากร “หันกลับมานับถือพระเจ้าเชื่อและวางใจในพระองค์แต่ผู้เดียว”
- 2) การค้นพบวิถีของการใช้โทษบาป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจำศีลอดอาหารว่าเป็นการแสดงออกภายนอกของท่าทีภายในของการกลับใจ การละทิ้งความปรารถนาที่เป็นความใฝ่ต่ำ และยึดพระประสงค์ของพระเจ้าเป็น “อาหารประจำวัน”
- 3) การค้นพบวิถีของการทำกิจเมตตา ซึ่งเป็นการแสดงออกของการกลับใจ ดำเนินชีวิตตามพระคุณของชีวิตใหม่ที่ได้รับการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า

3.1 ทำที่ของความเชื่อ

ชีวิตของคริสตชนเต็มไปด้วยความเชื่อความเชื่อสามารถทำให้เรายอมรับความยากลำบากของชีวิตคริสตชน ความเชื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับพระเจ้า ความเชื่อเป็นแสงสว่างเพื่อเข้าใจชีวิตจิตลึกซึ้งมากกว่า ความเชื่อเป็นแสงสว่างในขั้นสุดท้ายของชีวิตแห่งการเดินทางบนโลกนี้ไปหาพระเจ้า ไปสู่ชีวิตอมตะของการกลับคืนชีพ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

เนื่องจากชีวิตบนโลกนี้เป็นการเตรียมไปสู่ชีวิตนิรันดรคือการกลับเป็นขึ้นมา เช่นเดียวกับพระคริสตเจ้า เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจึงไม่ควรกลัวความตาย เนื่องจากความตายเป็นเป้าหมายหนึ่งของชีวิตของเรา ทุกครั้งก่อนนอนให้เรารำพึงถึงความตายโดยคิดว่าเราอาจจะไม่ตื่นขึ้นในตอนเช้า และให้เรายึดถือคติพจน์ที่ว่า “จงทำทุกสิ่งทุกอย่างราวกับว่าท่านจะมีชีวิตตลอดนิรันดร แต่จงทำมันอย่างดีราวกับว่าท่านจะตายพรุ่งนี้ ” ความตายเป็นช่วงเวลาเมื่อเราผ่านจากสภาพชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ไปสู่สภาพชีวิตใหม่ที่สมบูรณ์ โดยทางความตายเราละทิ้งตนเองและเข้าไปหาพระเจ้า ซึ่งเป็นเป้าหมายของชีวิตและเกียรติรุ่งโรจน์ของเรา อีกประการหนึ่งให้เราเจริญชีวิตด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของร่างกายของเราและเคารพร่างกายของผู้อื่น รักษาร่างกายของเราให้เป็นวิหารของพระเจ้า ไม่ทำร้ายร่างกายด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ฆ่าตัวตาย , พักผ่อนไม่เพียงพอ , ดิถยาเสพติด , ทำลายสุขภาพ, ไม่รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น ปฏิบัติกิจเมตตาแห่งความรัก เช่น ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ทั้งด้วยทรัพย์สิ่งของและให้กำลังใจ เพื่อเป็นดั่งกิจใช้โทษบาปและปราบความเห็นแก่ตัวของตนเองด้วย

แนวทาง แบบที่ 2

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต ปี A

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: ความใหม่ของชีวิต

คนเราทุกคนต้องการทำดีที่สุดในชีวิต เราชักชีวิต แต่ทุกวันเราต้องประสพว่าชีวิตเราเปราะบางเพียงใด มีบางคนพยายามดำเนินชีวิตโดยปราศจากการควบคุม พวกเขาถือตามลัทธิปรัชญาเอปิคูเรียนของชาวโรมันต่างศาสนาที่ว่า “ให้เรากินและดื่มเพราะพรุ่งนี้เราก็ตายแล้ว”

แต่เราอาจมองดูชีวิตได้ในอีกแบบหนึ่ง คือเพื่อจะผ่านพ้นจากชีวิตนี้ไปสู่ชีวิตเหนือธรรมชาติ ฉะนั้นจะต้องตายต่อมนุษย์เก่า ต่อตัวเองที่ยังไม่เจริญสู่วุฒิภาวะและยังเห็นแก่ตัว ถ้าฉันท้องการที่จะเป็นผู้ใหญ่และเจริญเต็มทีฉันจะต้องละทิ้งวัยเยาว์ของชีวิตไว้เบื้องหลัง พุดแบบนี้มีสาระหรือไม่? มีความหมายหรือที่จะเป็นคนใจดีและอุทิศตนเองเพื่ออุดมการณ์ เพื่อกลับเป็น “ผู้เจริญสู่วุฒิภาวะในพระคริสตเจ้า ” อย่างที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ ถ้าหากว่าทุกสิ่งต้องจบลงพร้อมกับความตายอยู่นั่นเอง

ในชีวิต การทรมาน การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า เราคริสตชนค้นพบความรักของพระเจ้าผู้ทรงเรียกเราสู่การร่วมแบ่งปันชีวิตนิรันดร์กับพระองค์ การปลุกลาซาร์ขึ้นจากความตาย เป็นเครื่องหมายแห่งชัยชนะของพระเยซูเจ้าเหนือความตาย และเครื่องหมายของความหวังสำหรับเราทุกคน ในความเชื่อ เราถือชีวิตการอุทิศตนเพื่ออุดมการณ์ว่าเป็นคั้งการผลิบานอย่างสมบูรณ์ของชีวิตนิรันดร์

บทอ่านที่ 1 อสค 37 : 12 – 14

ด้วยภาษาของภาพนิมิต (นั่นคือภาพ “กระดูกแห้ง ” ที่รู้จักกันดี) ประกาศกเอเสเคียลได้เห็นชาวอียิปต์ในถิ่นเนรเทศเป็นเหมือนคนตาย เหมือนกับกระดูกของคนตายที่กลาดเกลื่อนอยู่ทั่วสนามรบ พระเจ้าทรงนำกระดูกเหล่านี้มาสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่งและเป่าลมคือจิตวิญญาณใหม่เข้าไปในตัวพวกเขาและจัดการให้พวกเขาตั้งรกรากอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเอง ประกาศกหมายถึงการกลับจากการถูกเนรเทศสู่บ้านเกิดเมืองนอน ในที่ซึ่งพวกเขาจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ เมื่อประยุกต์เข้ากับชีวิตของเราในวันนี้ พระวาจาสำหรับเราคือคริสตชนซึ่งเฉยเมยและผิดหวังกับชีวิตของพระศาสนจักร สับสนกับการเปลี่ยนแปลง และกำลังอยากจะล้มเลิกทุกสิ่ง พวกเขาที่เป็นเหมือนกับกระดูกแห้ง พระเจ้าทรงสัญญาว่า “เราจะใส่จิตของเราไว้ในพวกเขา

แล้วพวกเจ้าก็จะมีชีวิต” คริสตชนเชื่อสิ่งนี้และสามารถภาวนาว่า “ในพระเจ้ามีความรักมั่นคงในพระองค์ มีการไถ่กู้อย่างสมบูรณ์ ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาสงสาร การกอบกู้จึงมีมากมาย ”
(เพลงสดุดีพระตอบรับพระเจ้า)

บทอ่านจากหนังสือประกาศกเอเสเคียล

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้

“ประชากรของเราเอ๋ย เรากำลังจะเปิดหลุมฝังศพของท่านและยกท่านขึ้นมาจากหลุมศพ นำท่านกลับมายังแผ่นดินอิสราเอล ประชากรของเราเอ๋ย ท่านจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราเปิดหลุมศพของท่าน และยกท่านขึ้นมาจากหลุมศพ เราจะให้จิตของเราเข้าไปในท่าน และท่านจะมีชีวิต เราจะให้ท่านตั้งหลักแหล่งในแผ่นดินของท่าน แล้วท่านจะรู้ว่าเราเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เราได้พูดและได้ทำแล้ว — องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส”

บทอ่านที่ 2 รม 8 : 8-11

อาศัยการคลายจากพระเจ้านักบุญเปาโลยืนยันว่า ผู้ซึ่ง “ฝึกฝืนทางเนื้อหนัง” นั่นคือ ผู้ซึ่งมองดูชีวิตเพียงแต่จากแง่มุมของเนื้อหนังจะไปได้ไม่ไกลแต่ในฐานะคริสตชนที่ได้รับศีลล้างบาป เรา “ไม่ใช่ผู้ฝึกฝืนทางเนื้อหนัง” อย่างน้อยไม่ควรจะเป็นดั่งนั้น ถ้าเราทำราวกับว่ายัง “อยู่ในเนื้อหนัง” เราก็ไม่เป็นความจริงของเรา เรายังไม่ได้ตายต่อตัวเองอย่างเพียงพอ พระจิตสถิตอยู่ในเรา จงปล่อยให้พระองค์ประทานชีวิตแก่เราเถิด

จุดสำคัญคือ ในฐานะคริสตชน เราควรตอบสนองต่ออำนาจภายในนี้ซึ่งอยู่ในตัวเรา เมื่อทำดั่งนั้นแล้ว เราจึงจะมีชีวิตอย่างแท้จริง ควรสังเกตว่า นักบุญเปาโลใช้คำว่า “พระจิตของพระเจ้า” พระจิตของพระคริสตเจ้า” “พระจิตเจ้า” และแม้กระทั่ง “พระคริสตเจ้า” สลับเปลี่ยนไปมา ในแต่ละกรณีจุดใหญ่คือการประทับอยู่ของพระเจ้าซึ่งถือว่าเป็นต้นกำเนิดแห่งชีวิต

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

พี่น้อง ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามธรรมชาติไม่อาจเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้ ส่วนท่านทั้งหลาย ท่านไม่ดำเนินชีวิตตามธรรมชาติ แต่ดำเนินชีวิตตามพระจิตเจ้า เพราะพระจิตของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวท่าน ถ้าผู้ใดไม่มีพระจิตของพระคริสตเจ้านั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์ ถ้าพระคริสตเจ้าสถิตอยู่ในท่านแล้ว แม้ร่างกายของท่านตายเพราะบาป จิตของท่านก็มีชีวิตเพราะความชอบธรรม และถ้าพระจิตของพระเจ้าทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายนั้นสถิตอยู่ในท่าน พระเจ้าทรงบันดาลให้พระคริสตเยซูทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายก็จะทรงบันดาลให้ร่างกายที่ตายได้ของท่านกลับมีชีวิต เฉพาะพระจิตของพระองค์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่านด้วย

พระวรสาร ยน 11 : 1-45 หรือ 11 : 3-7,17,20-27,33-45

นักบุญยอห์นเล่าถึงอัศจรรย์ของพระเยซูเจ้าว่าเป็น “เครื่องหมาย” คือความเป็นจริงทางโลกซึ่งบ่งชี้ถึงความเป็นจริงสมบูรณ์ที่กำลังจะมาถึง แต่สิ่งนั้นที่นักบุญยอห์นต้องการบอกด้วยแรงบรรดาลใจจากพระเจ้า เมื่อเล่าถึงอัศจรรย์นี้ของพระเยซูเจ้าคืออะไร เราสังเกตว่า ผู้นิพนธ์พระวรสารจัดเรื่องราวของลาซารัสไว้ก่อนพระมหากษัตริย์ของพระองค์พอดี ผู้นิพนธ์ได้ให้ข้อสังเกตที่สำคัญมากไว้ว่า “ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป พวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าพระเยซูเจ้า ” (ยน 11 : 53) พระวาจาตอนนี้สอนว่า: พระเยซูเจ้าผู้ทรงเรียกพระองค์ว่าเป็นการกลับคืนและชีวิตจะต้องสิ้นพระชนม์เพื่อให้มนุษย์ได้กลับคืนชีพ “อย่างที่เราบิดาทรงยกคนตายขึ้นมาและให้ชีวิตแก่พวกเขา ดังนี้ พระบุตรจะให้ชีวิตแก่ทุกคนที่พระองค์ทรงเลือก ” (ยน 5:21) นักบุญยอห์นเสนอว่าเราควรที่จะมีความเชื่อในพระเยซูเจ้า ดังที่ชาวยิวหลายคนได้กระทำ เมื่อพวกเขาได้เห็นพระองค์ทรงปลุกลาซารัสขึ้นมาจากความตาย

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น

เวลานั้น ชายคนหนึ่งชื่อลาซารัสกำลังป่วย เขาเป็นชาวเบธานี หมู่บ้านของมารีย์และมารธาพี่สาว มารีย์คือหญิงที่ใช้น้ำมันหอมระเหยโลมองค์พระผู้เป็นเจ้า ใช้ผมเช็ดพระบาท ลาซารัสที่กำลังป่วยนี้ เป็นพี่ชายของมารีย์ พี่น้องทั้งสองคนจึงส่งคนไปทูลพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า คนที่พระองค์ทรงรักกำลังป่วย” เมื่อพระเยซูเจ้าทรงทราบข่าวนี้ ก็ตรัสว่า “โรคนี้มีได้เกิดขึ้นเพื่อความตาย แต่เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า เพราะโรคนี้ พระบุตรของพระเจ้าจะได้รับพระสิริรุ่งโรจน์”

พระเยซูเจ้าทรงรักมารธาพี่น้องสาว และลาซารัส หลังจากทรงทราบข่าวว่า ลาซารัสกำลังป่วย พระองค์ยังคงประทับอยู่ที่นั่นอีกสองวัน ต่อจากนั้นพระองค์ตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เรากลับไปแคว้นยูเดียกันเถิด” บรรดาศิษย์ทูลว่า “พระอาจารย์ ชาวยิวเพิ่งพยายามเอาหินขว้างพระองค์ แล้วพระองค์ยังจะกลับไปที่นี่อีกหรือ ” พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า “วันหนึ่งมีสิบสองชั่วโมงมิใช่หรือถ้าใครเดินเวลากลางวันก็ไม่สะดุดเพราะเห็นแสงสว่างของโลกนี้ แต่ถ้าใครเดินเวลากลางคืน ก็สะดุดเพราะเขาไม่มีแสงสว่างเพื่อนำทาง”

เมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเสริมว่า “ลาซารัสเพื่อนของเรา กำลังหลับอยู่ แต่เรากำลังจะไปปลุกให้ตื่น” บรรดาศิษย์จึงทูลว่า “พระเจ้าข้า ถ้าเขาหลับอยู่ เขาก็จะหายจากโรค” พระเยซูเจ้าตรัสถึงความตายของลาซารัส แต่บรรดาศิษย์คิดว่า พระองค์ตรัสถึง “การนอนหลับ” ดังนั้นพระองค์จึงตรัสอย่างชัดเจนว่า “ลาซารัสตายแล้ว เรายินดีสำหรับท่านทั้งหลายที่เราไม่ได้อยู่ที่

นั่นเพื่อท่านจะได้เชื่อ เราไปหาเขากันเถิด” โทมัส ที่เรียกกันว่าฝาแฝด กล่าวกับศิษย์คนอื่นๆ ว่า “พวกเราจงไปตายพร้อมกับพระองค์เถิด”

เมื่อเสด็จมาถึง พระเยซูเจ้าทรงพบว่าลาซารัสถูกฝังในคูหามาสี่วันแล้ว หมู่บ้านเบธานี อยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ห่างกันราวสามกิโลเมตร ชาวิวิวจำนวนมากมาหามารธาและมารีย์เพื่อปลอบใจนางในการตายของพี่ชาย เมื่อมารธาเห็นว่า พระเยซูเจ้ากำลังเสด็จมา นางก็ออกไปรับเสด็จ ส่วนมารีย์ยังคงนั่งอยู่ที่บ้าน มารธาทูลพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้ พี่ชายของดิฉันคงไม่ตาย แต่บัดนี้ ดิฉันรู้ว่า สิ่งใดที่พระองค์ทรงวอนขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะประทานให้” พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า “พี่ชายของท่านจะกลับคืนชีพ” มารธาทูลว่า “ดิฉันรู้ว่า เขาจะกลับคืนชีพเมื่อมนุษย์ทุกคนจะกลับคืนชีพในวันสุดท้าย” พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่าเราเป็นการกลับคืนชีพและเป็นชีวิตใครเชื่อในเรา แม้มตายไปแล้ว ก็จะมีชีวิต และทุกคนที่มีชีวิต และเชื่อในเราจะไม่มีวันตายเลยท่านเชื่อเช่นนี้หรือ” มารธาทูลตอบว่า “เชื่อพระเจ้าข้า ดิฉันเชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้า ที่จะต้องเสด็จมาในโลกนี้ ” เมื่อมารธาทูลดังนี้แล้ว นางก็ไปเรียกมารีย์น้องสาว กระซิบบอกว่า “พระอาจารย์อยู่ที่นี้ และทรงเรียกน้องด้วย” เมื่อมารีย์ได้ยินดังนั้น ก็รีบลุกขึ้นไปเฝ้าพระองค์ พระเยซูเจ้ายังไม่ได้เสด็จเข้าในหมู่บ้าน แต่ยังประทับอยู่ในที่ที่มารธามาเฝ้า ชาวิวิวซึ่งอยู่ที่บ้านกับมารีย์เพื่อปลอบใจนาง เมื่อเห็นนางรีบลุกขึ้นออกไป ก็ตามไปด้วย คิดว่านางคงจะไปร้องไห้ที่คูหาฝังศพ เมื่อมารีย์มาถึงที่ที่พระเยซูเจ้าประทับอยู่ และเห็นพระองค์ ก็กราบพระบาท ทูลว่า “พระเจ้าข้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นี้ พี่ชายของดิฉันคงไม่ตาย” พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นนางกำลังร้องไห้ และชาวิวิวที่ตามมา ก็ร้องไห้ด้วย พระองค์ทรงสะเทือนพระทัยและเศร้าโศกมาก ตรัสถามว่า “ท่านฝังเขาไว้ที่ไหน” เขาทูลว่า “พระเจ้าข้า เชิญเสด็จมาทอดพระเนตรเถิด” พระเยซูเจ้าทรงกันแสง ชาวิวิวจึงพูดว่า “คูชิ พระองค์ทรงรักเขาเพียงไร” แต่บางคนตั้งข้อสังเกตว่า “พระองค์ทรงรักเขาคนตาบอดได้ จะทำให้คนนี้ไม่ตายไม่ได้หรือ” พระเยซูเจ้าทรงสะเทือนพระทัยอีก เสด็จถึงคูหาฝังศพ ซึ่งเป็นโพรงหินมีหินแผ่นหนึ่งปิดอยู่ พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงยกแผ่นหินออก” มารธาน้องสาวของผู้ตายทูลว่า “พระเจ้าข้า สพมิกลิ่นแล้ว เพราะฝังมาถึงสี่วัน” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เรามิได้บอกท่านหรือว่า ถ้าท่านมีความเชื่อ ท่านจะเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า” คนเหล่านั้นจึงยกแผ่นหินออก พระเยซูเจ้าทรงยกพระพักตร์ขึ้น [ขึ้นมองท้องฟ้า] ตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงฟังคำของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทราบดีว่า พระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าเสมอแต่ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ก็เพื่อประชาชนที่อยู่รอบข้าพเจ้าเขาจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามา”

ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงดั่งว่า “ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด” ผู้ตายก็ออกมา มีผ้าพันมือพันเท้า และผ้าคลุมใบหน้าด้วย พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงเอาผ้าออกและให้เขาไปเถิด” ชาวยิวหลายคนที่มาเยี่ยมมารีย์ และเห็นสิ่งทีพระเยซูเจ้าทรงกระทำ ก็เชื่อในพระองค์